

EGY FÉNYKÉP ALÁ

Pecznyík Pál

Megy a vándor, vele párja,
vállán kopott tarisznyája.
Mennek együtt: kéz a kézben,
boróban és napsütésben.
Folytonosan télben és nyárban,
poros úton, ingoványban.
Harmadikként, velük jár ott,
oltalmul Jézus, az áldott.
Vannak nehéz útszakaszok,
betegségek, kö-torlaszok.
Ám azokon úgy lépnek át
mint köfalon, semmi nem árt.
Lelki szemük, célra tekint,
felüdülnek, s mennek megint.
Hosszú út van már mögöttük,
rövidül az út, előttük.
Bár nagy öröm együtt járni,
tudják: egy nap, el kell válni.
Ha egyik szív, végsőt dobban,
élet lángja, végsőt lobban.
Bár fájdalmas az elválás,
de lesz boldog viszontlátás!
Ha mindketten célba érnek,
hol örökké zeng az ének,
Szent mennyei énekkarban,
ők is, énekelnek abban.

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. VII. 23.